

det andet af disse Forslag. Udvalgets Forslag gaar ud paa, at Ordene „den optages i Straffeprotokollen“ udgaa, og at der i Stedet for indsættes: „Den Paagjældende forud underrettes derom“. Jeg skjønner ikke, at man ved denne Endring vil indføre nogen væsentlig Forandring i Paragrafens Bestemmelse; man fastholder der- ved i Virkeligheden Adskillelsen imellem den simple Srettesættelse og den strenge Srettesættelse, og den eneste Forskjel, som herved bliver, er kun den, at man ikke forlanger, at den strenge Srettesættelse skal optages i Straffeprotokollen, men for at fastholde Adskillelsen mellem Srettesættelse og Korrektion forlanger man, at Vedkommende forud skal være underrettet om, at han faar en Srettesættelse. — Endringsforslagene Nr. 167 og 168 ere kun Redaktionsændringer. Endringsforslaget Nr. 169 gaar ud paa, at de Ord af Paragrafens næstsidste Stykke: „Dog at Straffen, hvis den findes med Høie at være paa- lagt, efter Krigsrettens Skjøn vil kunne skærpes med et passende Tillæg“ skulle udgaa. Man har nemlig ikke kunnet komme bort fra og har ved senere Overveelse til Trods for, at man tidligere har gjort Indrømmelser i saa Henseende, ment, at det dog i og for sig var en urimelig Bestemmelse, at Vedkommende, der forlanger sit Forhold undersøgt af Retten, derfor skulde udsættes for at faae forøget Straf. Man har ikke fundet, at det kunde anses for at være et urigtigt Forhold, at Vedkommende vilde have sin Sag paadømt af de kompetente Autoriteter og have Sagen tilstrækkelig undersøgt, og vi have fundet, at det var ubilligt i en Straffelov at fastsætte Bestemmelser om, at et saadant Forlangende skulde medføre et Tillæg af Straf. Imidlertid maa jeg tilstaa, at for mit personlige Vedkommende er det en Bestemmelse, som jeg tror har mere theoretisk end praktisk Betydning. Resultatet vil faktisk alligevel blive det, at Vedkommende, der ikke søger sig tilfreds med den administrative Afgjørelse, vil af en Krigsret blive bedømt strengt, naar han endelig forlanger, at Alting skal gaa ad Rettens Vej, og man kan derfor ikke vente Andet, end at denne Bestemmelse, som her staa, alligevel vilde indtræde, selv om man ubelod de Ord, som her staa, af Paragrafen. Da det lader til, at den høitærede Krigsminister sætter særdeles Pris paa, at Bestemmelsen fastholdes, skal jeg for mit Vedkommende ikke være villig til i saa Henseende at vise Smøbedommen, men jeg har dog troet at burde gjøre opmærksom paa, at Bestemmelsen i og for sig er urimelig og egentlig ikke passende til at optages i en Straffelov, og jeg har derfor ikke kunnet undlade at slutte mig til flere af Udvalgets Medlemmer, som have holdt paa, at den ommeldte Bestemmelse burde udgaa af Loven. Under Nr. 170 er stillet et Endringsforslag om at indskyde en hel ny Paragraf, der skulde gaa ud paa at bestemme, at „Krigsmænd undervises under deres

Uddannelse i et efter dennes Formaal nærmere afpasset Udbrag af nærværende Lov og de dermed i Forbindelse staaende Bestemmelser saa vel i Grundloven, saasom dens §§ 43, 89 og 94, som i de borgerlige Straffelove.

Krigsfanger bør, saa vidt muligt, gjøres bekendte med de Straffebestemmelser, de ere underkastede, medens de befindende sig i dansk Fangenskab.“

Jeg kan ikke bestride, at den Bestemmelse, som man her vil indskyde, er en Bestemmelse, som er saare naturlig, men jeg maa tilstaa, at jeg, hvad den første Del af den nye Paragraf angaar, ikke kan finde, at en saadan Paragraf egentlig har sin Plads i Straffeloven, og for mit eget Vedkommende, og jeg antager for Flertallet af Udvalgets Medlemmers Vedkommende, tror jeg at kunne erklære, at naar den høitærede Krigsminister vil give den Erklæring, at der administrativt vil blive draget Omjorg for, at Krigsmænd ville erholde behørig Undervetning og Veiledning om Forstaaelsen af denne Straffelov og Meddelelse om dens forskellige Bestemmelser, ville vi for vort Vedkommende ikke fastholde eller tiltræde, at en Bestemmelse som den i Endringsforslaget under Nr. 170 indføres i Straffeloven — Til § 200 har den høitærede Krigsminister stillet det Forslag, at Bestemmelsen om Lovens Ikrafttræden skal fastsættes til 1ste Januar 1878. I saa Henseende har Udvalgets Flertal ikke fundet Noget at erindre. — Med disse Endringsforslag skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse af det høie Thing.

N. P. Jensen: Som det vil ses af Listen over Endringsforslagene har jeg ikke tilladt mig ved denne Behandling at opstille de forfattede Endringsforslag fra anden Behandling. Jeg har ikke gjort det, dels fordi jeg ikke turde gjøre mig Naab om, at de Herrers Anskuelser væsentligt vilde blive forandrede i de ti Dage, som ligge mellem anden og tredje Behandling, men dernæst har jeg ikke gjort det, fordi jeg ikke kunde finde nogenjombehst Tilfredsstillelse ved at reise Diskussionen paany, saalange man ikke vil forstaa det Standpunkt, paa hvilket jeg har stillet mig. Jeg har søgt at hævde, at det meget godt kan forenes med sand Humanitet i en Straffelov at indføre strenge Straffe, som ramme den virkelig Skyldige paa en søkelig Maade; jeg har hermed ikke taget Ordet hverken for Pryglestraffens eller Krumslutningsstraffens Bibeholdelse, men man har, som sagt, ikke villet forstaa mit Standpunkt, og jeg har derfor ikke ønsket at rippe op i en Diskussion af den Natur, der dog neppe vil føre til Enighed. Derimod har jeg anset det for min Pligt paa ethvert Punkt at gaa med til ethvert Endringsforslag, der er stillet, som der er nogen Rimelighed for, at vi ville kunne blive enige om, da jeg tror, at det kan have sin Betydning for mulig kommende